

NATAȘA RAAB

Natașa Raab (n. 15 iulie 1953, Huedin, județul Cluj) este actriță, la Teatrul Național din Craiova, din 1988, conferențiar univ. dr. - Departamentul de artă teatrală Facultatea de litere, Universitatea din Craiova. Absolventă a I.A.T.C. „I.L.Caragiale”, clasa prof. Mircea Albulescu, promoția 1988, Doctor în științe umaniste filologie, Universitatea Craiova – cum laudae.

Dintre rolurile interpretate în teatru: Elena Andreevna – **Unchiul Vanea** de A.P.Cehov, regia: Mircea Cornișteanu, Doamna brună din sonete **Vărul Shakespeare** de Marin Sorescu, regia: Mircea Cornișteanu, Gittel Mosca **Doi pe un balansoar** de E. Gibbson, regia: Daniela Peleanu, Vrăjitoarea și Vittel **Ubu-Rex cu scene din Macbeth** de W.Shakespeare, regia: Silviu Purcărete, Nina - ...**Escu** de T.Mușatescu, regia: Daniela Peleanu, Celibatară **O masă pe cinste** de G. Astaloș, regia: Ioan Ieremia, Salomeea **Pragul albastru** de I.D.Sârbu, regia: Cristian Hadjiculea, Clover – **Ferma animalelor** de G.Orwell, regia: Cristian Hadjiculea, Passallaqua – **Carlo contra Carlo** de Paul Ioachim, regia: Daniela Peleanu, Fata – **Muzică de balet** de Felix Aderca, regia: Ioan Ieremia, Ducea savantă **Improvizația de la Versailles** de Molière, regia: Daniela Peleanu, Lisse Schiller **Tărâmuri întunecate** de Harding Lemay, regia: Tom Ferriter (SUA), Rosencrantz – **Hamlet** de W.Shakespeare, regia: Tompa Gabor, Fräulein –

Gaițele de Al. Kirițescu, regia: Daniela Peleanu, **Dresoarea de tigri Careul** de C. Voiculescu, regia: Constantin Dicu, **Doica – Phaedra**, regia: Silviu Purcărete, **Pictorul Timon din Atena** de W. Shakespeare, regia: Mihai Măniuțiu, **Femeia Nașterea** de C. Voiculescu, regia: Bogdan Cristian Drăgan, **Amalia Așa este...** de L.Pirandello, regia: Vlad Mugur, **Eremitul din Cartagena – Perpetua și Felicitas**, regia Tudor Chirilă, **Agathe Mareuil Vacanță în Guadelupa** de Pierre Sauvill și Eric Assous, regia: Mircea Cornișteanu, **Germaine Lauzon Cumetrele** de M. Tremblay, regia: Petre Bokor, **Anna Petrovna – Revizorul** de Gogol, regia: Claudiu Goga, **Anca – Năpasta** de I.L.Caragiale, regia: Kincses Elemer, **Fira – Omul cu mîrtoaga** de George Ciprian, regia Nicolae Scarlat, **Hangița Imblînzirea scorpiei** de W.Shakespeare, regia: Mircea Cornișteanu, **Ingerul Valsul hazardului** de Victor Hažm, regia: Bogdan Cristian Drăgan, **Mama – Hotel Europa – complet** de Matei Vișniec, regia: Puiu Șerban, **Doica Romeo și Julieta** de W.Shakespeare, regia Yiannis Paraskevopoulos, **Lucie Mericourt – Noroc și sănătate, domnule!** de Pierre Chesnot, regia Petru Hadârcă.

Fișa filmografică: **Lola**, serialul „Lumini și umbre”, regia: Andrei Blaier, **Ligia**, în „Adela”, regia Mircea Veroiu, **Rodica**, în „Acordați circumstanțe atenuante”, regia Lucian Bratu, **Maria**, în „Există joi” , regia Adrian Petringenaru, **Doctor Ștefănescu**, regia Cristiana Nicolae, **Ana**, în „Vis de ianuarie”, regia M.Oprițescu, **Vecina**, în „Autor necunoscut” regia Dan Pița, **Năstăsica**, în „Martori dispăruți” regia Dan Mironescu, **Năstăsica** în „Lacrima cerului” regia Adrian Istrătescu, **Hellene** în „Somnul insulei”, regia Mircea Veroiu (1995), **Soția ambasadorului american**, în – „Amen”, regia Costa Gavras (2003), **Hangița Tomii**, în „Întoarcerea lui Păcălă”, regia Geo Saizescu (2004), **Mama lui Marcel**, „După ea”, regia Cristina Ionescu, (2005), **Nina** în Serialul TV „La urgență” , regia Andrei Zincă

1. Considerați că România de azi este diferită de cea anterioară anului 1989? Din această perspectivă, se poate vorbi, din perspectiva dumneavoastră, de o magistratură de dinainte de 1989 și de una de după 1989?

Da. Sigur. Mentalitatea, din păcate, cu foarte puține excepții, rămâne aceeași. Magistratura și corpul judecătorilor ar trebui să însemne și să rămână speranța în dreptate a omului.

2. Ar trebui trecută cu vederea colaborarea unor magistrați cu serviciile Securității, dată fiind experiența și competența acumulată (știut fiind că un bun specialist se formează în mulți ani) sau ar trebui ca aceste persoane să fie expuse și îndepărtate din profesie? Soluția din Germania de Est, unde, după căderea zidului și reunificare, judecătorii din perioada comunistă au fost îndepărtați, este cea mai bună?

Cei cu adevărat valoroși profesional pot fi păstrați pentru consultanță, având în vedere cât de greu se formează un specialist în zilele noastre (vezi un sistem de învățământ atât de lacunar și deficitar), de la caz la caz și în urma unei analize obiective a persoanei respective (vânătoarea de vrăjitoare cu orice preț e dăunătoare, din păcate, adevărații turnători au scăpat și, pe ici pe acolo, s-a mai găsit câte un țap ispășitor de ochii lumii). Așa au mai apărut și falșii dizidenți, adevărații colaboratori, cei care au făcut rău cu adevărat sunt în continuare nedescoperiți și nepedepsiți.

3. Considerați că și în prezent, în lume și în România, puterea politică exercită influență sau control asupra magistraților? În ce modalitate? Prin ce pârgii?

Sigur, peste tot în lume, mai mult sau mai puțin, în funcție de evoluția societății respective în ale democrației, dar în România și în țările sărace în mod special. Modalitățile sunt multe: șantaj profesional, economic, un adevărat lanț al slăbiciunilor naturii umane etc.

4. Dacă ar trebui să vă adresați unei instanțe din România, pentru a vă ocroti un drept, ați avea încredere în sistem, în general, și în judecător, în special? Există vreo diferență între ceea ce ar trebui să fie un judecător și ceea ce el este, în realitate?

Ca în orice domeniu, e nevoie de talent, de motivația reală pentru a face această nobilă meserie. E nevoie de conștiință, de conștientizarea faptului că tu ești ales și ai ales să faci, **să împarți dreptate**, să găsești adevărul. E un privilegiu să faci ceea ce-ți place, să știi de ce ți-ai ales această profesie. Să fii permanent pregătit, să fii un om de o cultură aleasă, un fin cunoscător al naturii umane.

Cei care fac această meserie cu talent și plăcere formează excepțiile de la marea de domni și domnișoare care merg să facă dreptul și au lacune grave în cunoașterea limbii române, ca să nu vorbim că, în afară de manualele pregătitoare pentru examenul de admitere, rar sunt cei care au citit mai mult de zece cărți la viața lor.

5. Ce socotiți că ar trebui să facă membrii acestui corp profesional pentru întărirea independenței și sporirea încrederii publicului în actul de dreptate? Cum ar trebui să se comporte un judecător? S-a născut oare judecătorul ideal?

O alegere chibzuită a celor care conduc destinele magistraturii, o luptă continuă și reală pentru independența magistraturii.

Cei buni trebuie stimulați din interior, printr-o adevărată campanie de imagine și, prin intermediul dumneavoastră, o colaborare și o comunicare mai transparentă cu mass-media. În Statele Unite ale Americii, presa și magistratura rămân o ultimă redută a speranței întru dreptate. Sigur, acolo unde avem de-a face cu magistrați, dar mai ales judecători curajoși, adevărați cavaleri în armură care se lupta pentru adevăr și dreptate împotriva opresiunilor de orice fel.

În filosofia indiană, se spune: „nu da puterea pe mâna celor care nu sunt curați moral la minte și la suflet”.

Vă las să trageți concluziile... Sincer, cred că o selecție mai atentă la examenele de admitere în facultățile de drept ar fi binevenită, la fel ca în cele de artă, ar fi bine să existe niște probe eliminatorii. Un interviu făcut atât de profesori, cât și de psihologi, pentru a-ți da seama de profilul socio-psihologic și cultural al celui care își dorește să aducă dreptate și adevăr într-o societate tot mai debusolată și în vremuri tot mai debusolante.